

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

rektor

VAŠE Č. / ZE DNE
R00308, R04723

NAŠE ZNAČKA
R-598-10

DATUM
25. ledna 2011

U S N E S E N Í

Západočeská univerzita v Plzni jako správní orgán věcně a místně příslušný k vydání vysokoškolského diplomu podle 57 odst. 7 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), v platném znění (dále jen „zákon o vysokých školách“)

rozhodla

v řízení o zrušení vysokoškolského diplomu "magistr" (ve zkratce "Mgr." uváděné před jménem) XXXXX XXXXXXXX, nar. XX. XX. XXXX, bytem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vedeném podle § 105 zákona o vysokých školách a § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), t a k t o :

- I. Vysokoškolský diplom č. ZČU*015425 ze dne 31. května 2005, kterým bylo p. XXXXX XXXXXXXX, nar. XX. XX. XXXX, bytem XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX osvědčeno řádné ukončení studia v magisterském studijním programu M6805 Právo a právní věda, ve studijním oboru 6805T003 Právo na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni a získání akademického titulu "magistr" (ve zkratce "Mgr." uváděné před jménem) se podle § 156 odst. 2 správního řádu zrušuje, neboť byl vydán v rozporu s § 44, § 46, § 55, § 57 odst. 4 a § 63 odst. 2 zákona o vysokých školách.**
- II. Účinky tohoto usnesení nastávají podle § 156 odst. 2 správního řádu dnem vydání zrušovaného vysokoškolského diplomu.**

Odůvodnění:

I.

Výchozí skutkový stav a podklady pro rozhodnutí

Rozhodnutím rektora Západočeské univerzity v Plzni č. 30R/2009 dne 30. 10. 2009 byla v reakci na vzniklé a veřejně publikované pochybnosti o průběhu a výsledcích studia některých studentů na Právnické fakultě Západočeské univerzity v Plzni za účelem prověření studia absolventů studijních programů zřízena Komise pro prověření studia absolventů a průběhu rigorózního řízení na Fakultě právnické.

Touto komisí jste byl po vyhodnocení spisového materiálu vztahujícího se k Vaší osobě označen za absolventa, o jehož řádném dokončení studia panují pochybnosti. Konkrétně ve vztahu k Vaší osobě bylo Komisí a dalším šetřením správního orgánu mimo jiné zjištěno, že:

- Doba Vašeho magisterského studia činila podle údajů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pouze 7 měsíců. Podle dokumentů Západočeské univerzity v Plzni založených ve Vašem spise bylo rozhodnutí o Vašem přijetí ke studiu vydáno dne 26. 10. 2004 a Váš vysokoškolský diplom magistr (Mgr.) dne 31. 5. 2005.
- Rozhodnutím bývalého děkana Fakulty právnické JUDr. Milana Kindla, CSc. zn. DFPR-SO 1251/2004 ze dne 26. 10. 2004 jste byl mimo řádné přijímací řízení přijat k vysokoškolskému studiu na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni do pětiletého magisterského studia oboru právo od akademického roku 2004/2005, a to poté, co Vám bylo rozhodnutím zn. DFPR 289/2002 ze dne 31. 1. 2002 ukončeno studium na Fakultě právnické z důvodu nesplnění Vašich studijních povinností z I. ročníku a nezapsání do II. ročníku (z přehledů o vykonaných zkouškách evidovaných v informačním systému Západočeské univerzity v Plzni založených ve vašem spise vyplývá, že v době ukončení prvního ročníku jste neměl splněny téměř žádné studijní povinnosti).
- Rozhodnutím bývalého děkana Fakulty právnické JUDr. Milana Kindla, CSc. zn. DFPR-SO 79/2005 ze dne 2. 2. 2005 jste byl po Vašem opakovaném přijetí ke studiu zařazen přímo do V. ročníku studia a bylo Vám uloženo vykonat již jen státní závěrečné zkoušky, aniž byste měl splněny či Vám byly uznány povinnosti předchozího studia.
- Ve Vašem spise je založen protokol o státní závěrečné zkoušce, který uvádí, že jste dne 20. 10. 2001 složil 1. státní soubornou zkoušku z předmětů české a československé právní dějiny, římské právo a teorie práva, dne 24. 5. 2005 jste složil 2. státní soubornou zkoušku z předmětů správní právo a trestní právo a dne 30. 5. 2005 jste složil 3. státní soubornou zkoušku z předmětů občanské právo hmotné, občanské právo procesní a obchodní právo. Pokud byste však skutečně dne 20. 10. 2001 úspěšně složil 1. státní soubornou zkoušku, nebyl by žádný důvod pro vydání rozhodnutí zn. DFPR 289/2002 ze dne 31. 1. 2002 o ukončení Vašeho studia z důvodu nesplnění studijních povinností. Vaší 2. a 3. státní soubornou zkoušku jste podle tohoto zápisu složil během 6 dnů, což je samo o sobě téměř nemožné, tím spíše ve vašem případě, kdy jste byl přijat přímo do V. ročníku, aniž byste předměty, z nichž se 2. a 3. státní souborná zkouška skládala, vůbec absolvoval. Navíc v termínech, kdy se měly údajně dle Všeho protokolu konat Vaše státní souborné zkoušky, žádné oficiální zkušební komise podle vyhlášek děkana o termínech a složení zkušebních komisí nezasedaly.

Tyto pochybnosti dále zvyšuje fakt, že údajní členové Vašich zkušebních komisí nejsou nikde čitelně uvedeni a jejich podpisy jsou zcela nečitelné, je zde důvodné podezření, že jde o padělky.

- V univerzitní knihovně chybí Vaše diplomová práce, kterou jste měl vypracovat na téma „XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX“ pod vedením JUDr. Daniela Teleckého.

Na základě těchto zjištění, v důsledku kumulace více pochybností o řádném průběhu a dokončení Vašeho studia, po předběžném posouzení věci za přiměřeného použití § 94 odst. 1 věta 1, § 95 odst. 1 a § 96 odst. 2 správního řádu podle § 156 odst. 2 věta 2 správního řádu dospěla Západočeská univerzita v Plzni k závěru, že Váš vysokoškolský diplom magistr (ve zkratce "Mgr." uváděné před jménem) mohl být vydán v rozporu s právními předpisy, konkrétně s ustanovením § 44, § 46, § 55, § 57 odst. 4 a § 63 odst. 2 zákona o vysokých školách a s ustanoveními Studijního a zkušebního řádu Západočeské univerzity v Plzni (dále též jen „SZŘ ZČU“), neboť shora uvedené skutečnosti zpochybňují, že jste se stal řádným absolventem studia v magisterském studijním programu Právo a právní věda M6805, ve studijním oboru Právo na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni z důvodu nesplnění stanovených podmínek studia.

V oznámení o zahájení řízení jste byl poučen o Vašich právech a byl jste vyzván, abyste se vyjádřil ke shora uvedeným pochybnostem o Vašem přijetí ke studiu, o délce a průběhu Vašeho studia, o splnění Vašich studijních povinností a o zákonnosti vydání Vašeho vysokoškolského diplomu, jakož i k osobám zkoušejících, kteří se účastnili Vašich souborných státních zkoušek a. Dále jste byl vyzván, abyste předložil ke kontrole Váš index studenta a Vaši diplomovou práci. Zároveň jste byl vyzván, abyste se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí podle § 156 odst. 2 správního řádu s tím, že po uplynutí lhůty bude postupováno další zákonnou cestou. Oznámení o zahájení správního řízení Vám bylo doručeno dne 28. 5. 2010.

Na oznámení o zahájení správního řízení a výzvu správního orgánu jste reagoval přípisem Vašeho zmocněnce, advokáta JUDr. Pavla Kačírka, ze dne 3. 6. 2010, který byl doručen správnímu orgánu dne 4. 6. 2010. Ve Vašem vyjádření jste nedoložil žádné dokumenty, k jejichž předložení jste byl vyzván, a nevyvrátil jste žádné pochybnosti, které byly v oznámení o zahájení správního řízení vzneseny, ani jste se k nim nevyjádřil. Ve Vašem vyjádření pouze uvádíte, že:

- Západočeská univerzita není správním orgánem, který by mohl rozhodovat ve správním řízení,
- vysokoškolský diplom není osvědčením, ale je dokladem o absolvování studijního programu v příslušném studijním oboru,
- zahájení řízení o zrušení Vašeho diplomu je pokusem naplnit společenskou a mediální objednávku, nemá oporu v právních předpisech a nebudete se k němu nijak více vyjadřovat,
- navrhuje urychlené zastavení řízení a respektování Vašich osobnostních práv.

Za této situace se správní orgán spokojil s podklady pro rozhodnutí, které měl k dispozici ve správním spisu, a na jejich základě dospěl ke shora uvedenému usnesení.

Podmínky řádného ukončení studia a vydání vysokoškolského diplomu

Vysoké školy jsou v § 1 zákona o vysokých školách definovány jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy a vrcholná centra vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti; mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti (mimo jiné) tím, že umožňují získání odpovídající profesní kvalifikace, přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti a že hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní. Platná právní úprava vysokých škol tedy akcentuje nejen vysokou míru profesionality a odbornosti související se všemi aspekty jejich činnosti, ale i dodržování, resp. vytváření vysoké úrovně etiky, poctivosti a dalších všeobecně uznávaných celospolečenských hodnot.

Vysokoškolské vzdělání se získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu. Součástí studijního programu je, mimo jiné, zákonem stanovená standardní doba studia při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích a další podmínky stanovené v akreditaci studijního programu, které musí student splnit v průběhu studia a při jeho řádném ukončení. Součástí studijního plánu je závazná časová a obsahová posloupnost studijních předmětů, forma a obsah jejich studia a způsob ověřování studijních výsledků (§ 44 odst. 1, 2, 3 zákona o vysokých školách).

Ve Vašem případě se jednalo o studium v magisterském studijním programu M6805 Právo a právní věda, ve studijním oboru 6805T003 Právo na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni akreditovaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Magisterský studijní program je zaměřen na získání teoretických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti. Magisterský studijní program, který nenavazuje na bakalářský studijní program, má zákonem stanovenou standardní dobu studia nejméně čtyři a nejvýše šest roků (§ 46 odst. 1, 2 zákona o vysokých školách). Pro studium na Fakultě právnické je stanovena standardní doba studia vnitřními předpisy vysoké školy v trvání 5 let.

O přijetí ke studiu se rozhoduje v přijímacím řízení podle § 50 zákona o vysokých školách, na které se nevztahují obecné předpisy o správním řízení, ale které je ovládáno podle § 177 odst. 1 správního řádu základními zásadami činnosti správních orgánů uvedenými v § 2 až 8 správního řádu, tj. (mimo jiné) zásadou zákonnosti, zásadou souladu s veřejným zájmem, zásadou materiální ekvity, zákazem libovůle a zneužití práva. Tyto základní zásady platí i v celém průběhu studia a při jeho ukončování a použijí se ve smyslu § 177 odst. 1 správního řádu i v situacích, kdy zákon o vysokých školách obecné předpisy o správním řízení vylučuje (správní řád se navíc použije i ve smyslu § 180 správního řádu).

V průběhu studia je student povinen dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy a jejich součástí (fakult) a plnit povinnosti vyplývající ze studijního programu a ze studijního a zkušebního řádu (§ 63 odst. 1, 2 zákona o vysokých školách). Ze studijního a zkušebního řádu Západočeské univerzity v Plzni vyplývá (mimo jiné) povinnost studenta dodržet podmíněnosti, vazby a strukturu předmětů podle studijního plánu a získat v průběhu studia počet kreditů rovný alespoň šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia (tj. v případě studia na Fakultě právnické 300 kreditů). Není-li stanoveno děkanem jinak, může si student v jednom akademickém roce zapsat v rámci studia ve studijním programu předměty v rozsahu nejvýše 75 kreditů. Zároveň student musí získat v prvním semestru studia nejméně 20 kreditů,

v prvním roce studia nejméně 40 kreditů a v dalších letech nejméně 80 kreditů vždy ve čtyřech úplných semestrech po sobě jdoucích [čl. 16 odst. 2, 3 a čl. 22 odst. 1 písm. b) SZŘ ZČU]. Student si musí zapisovat předměty tak, aby dodržel v každé etapě studia strukturu předmětů daných studijním programem oboru z hlediska jejich statutu a aby vyhověl podmínkám návaznosti a volitelnosti předmětů z hlediska jejich charakteru. Povinnost dodržet skladbu, trvání, rozsah a návaznosti jednotlivých předmětů studia na Fakultě právnické vyplývala ze studijního plánu i před zavedením kreditního systému. Student je povinen účastnit se povinných forem výuky (zejména seminářů); pokud se z vážných důvodů nemůže zúčastnit povinné formy vzdělávací činnosti, je povinen splnit náhradní či upravené studijní povinnosti (čl. 7 odst. 8, 9, čl. 32 SZŘ ZČU). Student je povinen získat předepsané zápočty a zkoušky. V předmětu, pro který je studijním plánem předepsán zápočet i zkouška, je získání zápočtu nutnou podmínkou pro připuštění ke konání příslušné zkoušky (čl. 9 odst. 4 SZŘ ZČU). Na zápočty nebo zkoušky, nezapsané do výkazu o studiu nejpozději k datu kontroly splnění studijních povinností, se pohlíží jako na nevykonané, pokud student neprokáže opak (čl. 9 odst. 7 SZŘ ZČU). Uznat zápočty a zkoušky z jiného studia lze pouze do dvou let od ukončení takového studia (čl. 25 SZŘ ZČU). Student může konat státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část, jen jestliže před tím získal ve stanovené skladbě nejméně 300 kreditů, tj. jestliže splnil všechny předchozí studijní povinnosti (čl. 14 odst. 3 SZŘ ZČU).

Pro řádné absolvování studia a získání vysokoškolského titulu musí student dodržet podmínky stanovené studijním a zkušebním řádem (čl. 4 odst. 5 věta 2 SZŘ ZČU). Nedodržení těchto podmínek je důvodem ukončení studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách a podle čl. 28 SZŘ ZČU.

Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu a složením státní závěrečné zkoušky, jejíž součástí je obhajoba diplomové práce (§ 46 odst. 3 a § 55 odst. 1 zákona o vysokých školách) – k řádnému ukončení studia a získání vysokoškolského titulu je nezbytné kumulativní splnění všech studijních povinností vedoucích k „absolvování“ studia, nikoli např. jen vykonání poslední z nich. Konání státní závěrečné zkoušky a obhajoby diplomové práce se řídí vnitřními předpisy Západočeské univerzity v Plzni a její Fakulty právnické. Bakalářská nebo diplomová práce studenta, u které proběhla obhajoba, musí být včetně posudků oponentů a výsledků obhajoby zveřejněna v Univerzitní knihovně (čl. 14 odst. 11 SZŘ ZČU).

K řádnému ukončení studia tedy dochází přímo na základě zákona (§ 46 odst. 3 a § 55 odst. 1 zákona o vysokých školách) a právních skutečností (řádné absolvování studia v příslušném studijním programu zakončené úspěšným složením státní závěrečné zkoušky a obhajobou diplomové práce). O řádném ukončení studia se nevydává správní rozhodnutí a nepředchází mu vedení správního řízení. Řádné ukončení studia a získání příslušného akademického titulu se prokazuje (dokládá, osvědčuje) vysokoškolským diplomem a od 1. ledna 2006 též dodatkem k diplomu, které absolventům vydává vysoká škola (§ 55 odst. 2, § 57 odst. 4, 7 zákona o vysokých školách).

III.

Možnosti nápravy protiprávně vydaných vysokoškolských diplomů

Zákon o vysokých školách v současném znění neupravuje výslovně situaci, jak postupovat v případech, kdy se po vydání diplomu zjistí, že k řádnému ukončení studia nedošlo a k vydání vysokoškolského diplomu tak nebyly splněny zákonem stanovené

podmínky a diplom proto neměl být vůbec vydán. Za této situace nezbyvá, než aplikovat podle § 105 zákona o vysokých školách a § 180 správního řádu obecné předpisy o správním řízení, tj. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, který obsahuje procesní pravidla pro přezkum správních aktů.

Pro posouzení konkrétních možností nápravy protiprávně vydaného vysokoškolského diplomu je nejprve nutno určit jeho právní povahu. Vzhledem k tomu, že vysokoškolský diplom evidentně není správním rozhodnutím, nabízí se v zásadě dva instituty, které by mohly právní charakter vysokoškolského diplomu vystihovat, a to buď doklad (§ 151 správního řádu), nebo osvědčení (§ 154 správního řádu). Každý s jinou právní povahou a jinými procesními důsledky a možnostmi nápravy.

Samotný zákon o vysokých školách používá na různých místech oba termíny (srov. uvedení pojmu „doklad“ zejm. v § 55 odst. 2 a § 57, kde je dokonce výslovně vztažen k vysokoškolskému diplomu, a pojmu „osvědčení“ zejm. v § 60, § 60a, § 89 a § 99, kde obsahově vyjadřuje obdobu vysokoškolského diplomu, příp. v § 57 odst. 8, kde jsou použity pojmy „doklad“, „rozhodnutí“ i „osvědčení“ bez bližšího určení *promiscue*).

Správní orgán se domnívá, že samotná terminologie zákona o vysokých školách neposkytuje k posouzení právní povahy vysokoškolského diplomu spolehlivou oporu. Je tomu tak především proto, že terminologie zákona o vysokých školách pochází z roku 1998, a nemohla proto jakkoli reagovat na označení institutů ve správním právu procesním, které byly upraveny až od účinnosti nového správního řádu č. 500/2004 Sb., tj. od 1. ledna 2006. V době vzniku zákona o vysokých školách neexistoval žádný procesní předpis, který by dával právní význam pojům jako „doklad“ či „osvědčení“, a proto z pouhého použití pojmu „doklady o studiu“ uvedeného v § 57 zákona o vysokých školách od nabytí jeho účinnosti nelze předjímat závěry o jeho právní povaze.

Časový argument však není jediný. Právní povahu aktů orgánů veřejné moci ve správním právu obecně nelze odvozovat jen z jejich názvu uvedeného ve zvláštních předpisech, ale spíše ze souvislostí a z obsahu uvedeného ve správním řádu; na tom je teorie správního práva ve shodě (srov. Vedral, J.: Správní řád. Komentář. Bova Polygon. Praha. 2006, str. 879 a násl.; Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. C. H. Beck. Praha. 2009, str. 529; Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 7. vydání. C. H. Beck. Praha, 2009, str. 288; Černý, P., Dohnal, V., Korbel, F., Prokop, M.: Průvodce novým správním řádem. Praha. Linde Praha, a. s. 2006, str. 346 a násl.). Ostatně při bližším zkoumání § 57 zákona o vysokých školách je nutno konstatovat, že nejen vysokoškolský diplom, ale ani žádný jiný doklad tam uvedený není ani přes výslovné označení názvem „doklady o studiu“ skutečným „dokladem“, který má na mysli ustanovení § 151 správního řádu. Jde zajisté o doklady v obecném smyslu slova, tj. v podstatě o důkazy, ale nikoli o „doklady“ v procesním smyslu, jak je pojímá § 151 správního řádu.

Základní rozdíl mezi „dokladem“ a „osvědčením“ nespočívá v jejich slovním označení, ale v jejich rozdílném charakteru, náležitostech i účincích.

„Doklad“ (§ 151 správního řádu) nahrazuje kladné správní rozhodnutí ve formálním správním řízení; vydává se pouze v řízení o žádosti, nikoli v řízení z moci úřední; vydáním dokladu se přiznává účastníku řízení právo, které doposud neměl; doklad je tedy rozhodnutím o právu, přičemž vydáním dokladu takové právo konstitutivně vzniká; vydání dokladu je doprovázeno buďto souběžným vydáním správního rozhodnutí, nebo alespoň záznamem do

spisu podle § 151 odst. 2 s náležitostmi správního rozhodnutí podle § 67 odst. 2 správního řádu – do spisu se o vydání dokladu učiní záznam, který obsahuje výrokovou část, seznam podkladů rozhodnutí, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Doklad je možno zrušit v rámci mimořádných opravných prostředků, případně sám pozbývá platnosti, pokud dojde ke zrušení správního rozhodnutí, na jehož základě byl doklad vydán. K případnému zrušení dokladu dochází s účinky *ex nunc*. Doklad je zásadně konstitutivní povahy. Dokladem je podle odborné literatury například řidičský průkaz nebo zbrojní průkaz (Vedral, J.: Správní řád. Komentář. Bova Polygon. Praha. 2006, str. 847-9; Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. C. H. Beck. Praha. 2009, str. 515).

„Osvědčení“ (§ 154 správního řádu) je méně formální správní akt, který nenahrazuje správní rozhodnutí, nevydává se ve formálním správním řízení, jeho vydáním nevzniká žádné právo ani povinnost, ani se jím o žádném právu ani povinnosti nerozhoduje; pouze se jím osvědčují skutečnosti či práva vzniklá na základě jiných skutečností, případně ze zákona; osvědčení se práv dotčené osoby týká a tato práva prokazuje (osvědčuje). Osvědčení je zásadně deklaratorní povahy a k jeho případnému zrušení dochází s účinky *ex tunc*. Osvědčení je výsledkem tzv. neformálního správního řízení podle části čtvrté správního řádu, která se použije jako univerzální zbytkový institut na veškeré aktivity orgánů veřejné moci, které nejsou výslovně definovány jinak (§ 158 správního řádu).

Podle názoru správního orgánu má vysokoškolský diplom právní povahu osvědčení ve smyslu § 154 správního řádu. Je tomu tak proto, že k řádnému ukončení vysokoškolského studia dochází kumulativním splněním podmínek přímo ze zákona, bez předchozího vedení formálního správního řízení, po splnění všech studijních povinností v příslušném studijním programu a na základě úspěšného vykonání státní závěrečné zkoušky a obhajoby diplomové práce, aniž by se o tom vydávalo jakékoli správní rozhodnutí (§ 55 odst. 1 zákona o vysokých školách). Obdobně ani v případě nesložení státní závěrečné zkoušky či neobhájení diplomové práce se nevydává negativní správní rozhodnutí (které by se jinak v případě nevydání dokladu mělo vydat), ale pouze se neformálními postupy výsledek zaznamená a postupuje se dále podle studijních předpisů.

Vysokoškolské studium není formálním správním řízením, nemá klasické účastníky správního řízení ani charakter správního řízení a nezakončuje se vydáním správního rozhodnutí ani dokladu, ale prostým absolvováním studia (§ 55 odst. 1 zákona o vysokých školách). K řádnému ukončení vysokoškolského studia a k získání příslušného akademického titulu dochází přímo ze zákona v důsledku absolvování studia, tj. úspěšným splněním všech studijních povinností až po poslední z nich. Absolvent vysokoškolského studia je absolventem vysokoškolského studia a osobou oprávněnou užívat příslušný akademický titul od okamžiku řádného ukončení studia, a nikoli od okamžiku, kdy je mu vydán diplom.

Totéž vyplývá i z ustanovení studijního a zkušebního řádu Západočeské univerzity v Plzni, v němž je „absolvování studia“ definováno v čl. 24 odst. 1 takto:

„Student absolvoval studium daného studijního programu, pokud v termínu daném studijním programem a čl. 3 odst. 3 získal ve skladbě předepsané studijním plánem studovaného oboru alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku, jejíž součástí je v magisterském studijním programu obhajoba

diplomové práce, v bakalářském studijním programu zpravidla obhajoba bakalářské práce. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní závěrečná zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část. Dokladem o ukončení studia a o získání příslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu.“

Samotné vydání diplomu nemá přímé právní účinky, ale je pouze ceremoniálním aktem, k němuž dochází obvykle při slavnostní promoci a někdy i po značné prodlevě od okamžiku řádného ukončení studia v řádu několika měsíců. Během této doby absolventi studia již běžně vykonávají činnosti, pro které je zákonem vyžadováno úplné vysokoškolské vzdělání v oboru právo v magisterském studijním programu na vysoké škole (např. justiční či právní čekatel, koncipient apod.), a užívají vysokoškolský titul.

Vydáním vysokoškolského diplomu se absolventovi vysokoškolského studia nezakládají žádná nová práva, ale pouze se jím deklaratorním způsobem osvědčuje existence práv, která nabyt již řádným ukončením studia. Proto také ani případné zrušení diplomu podle § 156 odst. 2 správního řádu tato práva neruší, ale jen deklaratorním způsobem potvrzuje, že nikdy nevznikla. Z tohoto důvodu je mylný názor, že by snad správní orgán „odebíral titul“. Ten, kdo dosud řádně neukončil studium, žádný titul nezískal, a nemůže mu proto být ani odebrán. Správní orgán v tomto řízení pouze ruší osvědčení o titulu (vysokoškolský diplom), neboť bylo vydáno v rozporu se skutečností, a tím pádem protiprávně.

Právní povaha vysokoškolského diplomu jako osvědčení ve smyslu § 154 správního řádu a možnosti jeho zrušení z důvodu protiprávnosti podle § 156 správního řádu jsou v odborné právní veřejnosti sdíleny jako většinový názor. Správní orgán odkazuje na metodiku příslušného ústředního orgánu státní správy školství (srov. rozbor a doporučení zpracované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy č. j. 23326/2009-I/3 ze dne 15. října 2009) a na expertní stanoviska předních českých advokátů a akademiků z oboru správního práva (srov. právní rozbor zpracovaný JUDr. Karlem Čermákem č. j. 25-3294-09-Če ze dne 15. prosince 2009 a odborná stanoviska prof. JUDr. Aleše Gerlocha, CSc. ze dne 29. ledna 2009 či JUDr. Ing. Josefa Staši, CSc. ze dne 26. ledna 2010), které všechny ve shodě docházejí k závěru, že zrušení vysokoškolského diplomu lze docílit právě a pouze jeho zrušením jako osvědčení, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy podle § 156 odst. 2 správního řádu.

Je-li vysokoškolský diplom osvědčením o řádném ukončení studia a získání příslušného titulu, má správní orgán nejen možnost, ale dokonce zákonnou povinnost postupovat podle § 156 odst. 2 správního řádu a takové osvědčení zrušit, pokud bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, zejména proto, že k řádnému ukončení studia a získání příslušného titulu vůbec nedošlo.

Podle § 156 odst. 2 správního řádu platí, že osvědčení, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup.

V zákoně je tedy uvedena zcela jednoznačně jak kompetence správního orgánu ke zrušení osvědčení, tak i konkrétní procesní postup řízení (srov. § 156 odst. 2 věta 2 správního řádu: „*Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.*“).

IV.

Podmínky zrušení protiprávně vydaných vysokoškolských diplomů

Pro případné zrušení osvědčení platí určité omezující podmínky stanovené zákonem. Osvědčení je aktem orgánu veřejné moci (vysoká škola je vydává v postavení správního orgánu, neboť je právnickou osobou, která vykonává působnost v oblasti veřejné správy; srov. definici správního orgánu v § 1 odst. 1 správního řádu; charakter vysoké školy jako správního orgánu vykonávajícího pravomoc v oblasti vysokoškolského studia dovodila již historická judikatura Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky a převzala jej současná judikatura a doktrína; srov. usnesení Ústavního soudu ČSFR sp. zn. II. ÚS 18/92 ze dne 19. 3. 1992; nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 226/95 ze dne 4. 7. 1996, publikován v částce 5 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu jako nálezy č. 61 na str. 467 a násl.; rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 1/2009 ze dne 17. 12. 2009 ad.). Osvědčení jako akt orgánu veřejné moci vykazuje domněnku správnosti a zakládá důvěru pro jeho držitele i pro třetí osoby, že osvědčované skutečnosti jsou pravdivé (tzv. presumpce správnosti správních aktů). Ke zrušení osvědčení proto nelze přistoupit pouze na základě pozdějšího přehodnocení podmínek, které vedly k jeho vydání, ale musí být dodrženy všechny podmínky stanovené pro zrušení osvědčení platným právem (viz dále).

Pro možnost zrušení osvědčení platí především základní zásady činnosti správních orgánů, které Západočeské univerzitě v Plzni ukládají chránit nejen zákonnost a veřejný zájem, ale i individuální práva osob nabytá v dobré víře, vzájemnou rovnost mezi osobami při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů a zákaz diskriminace (§ 2 odst. 3, 4 správního řádu). V dané věci se navíc vedle základních zásad činnosti správních orgánů použije přiměřeně ještě zvláštní úprava pro přezkumné řízení uvedená v § 94–99 správního řádu (viz odkaz v § 156 odst. 2 věta 2 správního řádu).

Podle ustanovení § 94 odst. 5 správního řádu je správní orgán při rozhodování v přezkumném řízení povinen šetřit práva nabytá v dobré víře. Podle § 94 odst. 4 platí, že *„jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.“* Podle § 96 odst. 2 správního řádu je správní orgán povinen hodnotit též věcnou závažnost zjištěných vad; k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Na základě těchto zákonem stanovených kritérií se správní orgán musel u všech pochybných absolventů vysokoškolského studia na Fakultě právnické zabývat věcnou závažností zjištěných vad jejich studia, nabytím práv v dobré víře a proporcionalitou mezi újmu, kterou jim případné zrušení vysokoškolského diplomu způsobí, vůči újmě, která v důsledku objektivní nezákonnosti při vydání vysokoškolského diplomu vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. K tomu si správní orgán definoval určité principy, jejichž dodržováním chce jednak zvýšit stabilitu a přesvědčivost své rozhodovací praxe a jednak naplnit zásadu materiální rovnosti při rozhodování skutkově podobných případů.

Posuzování dobré víry

Pokud jde o nabytí práv v dobré víře, správní orgán má za to, že posuzování této otázky je sice individuální, ale přesto lze mezi typovými opakujícími se vadami studia na Fakultě právnické v její minulosti spatřovat značné rozdíly v tom, zda jde u konkrétní vady o věcnou vadu mající významný vliv na kvalitu studia a obsahové naplňování studijního plánu, jíž si musel být student vědom, nebo o vadu pouze formální, kterou postřehnout nemusel, byť jako budoucí právník zřejmě mohl. Podle názoru správního orgánu by sice bylo možné aplikovat i přísnější hlediska a tvrdit, že v právu odjakživa platí princip „neznalost neomlouvá“ a dovozovat (zvláště u studentů Fakulty právnické), že nikdo nemohl být v dobré víře tehdy, pokud docházelo k porušování závazných normativních předpisů upravujících vysokoškolské studium, které měl znát, tj. přinejmenším zákona o vysokých školách a vnitřních předpisů Západočeské univerzity v Plzni a její Fakulty právnické, nicméně nakonec se správní orgán rozhodl přistupovat ke svým studentům benevolentněji a formální porušení předpisů nepostihovat s tím, že neprokáže-li se v konkrétním případě opak, nemohlo pouhé formální porušení předpisů rozvrátit dobrou víru studenta o tom, že studuje řádně, pokud obsahově své studijní povinnosti splnil.

Za těžké věcné vady mající vliv na obsahovou stránku studia, jichž si student musel být při běžném postřehu vědom, neprokáže-li se jinak, bude správní orgán považovat zejména absenci předepsaných zápočtů a zkoušek, absenci diplomové práce a těžká porušení studijního plánu protiprávním zkrácením doby magisterského studia pod hranici tří let či jinými vážnými manipulacemi (samozřejmě za podmínky, že nedošlo k uznání částí jiného studia obsahově odpovídajícího vysokoškolskému studiu v oboru českého práva po roce 1989). Přestože je zkracování pětiletého magisterského studia obecně nežádoucí a nestandardní a vede podle názoru správního orgánu ke snižování rozsahu a kvality znalostí jeho absolventů, správní orgán uznává, že studijní předpisy umožňují v jednom akademickém roce zápis více studijních povinností, než odpovídá standardnímu průběhu studia (až 75 kreditů místo standardních 60 kreditů a v případě výjimečného rozhodnutí děkana příslušné fakulty i více). Za nejzazší mez, při které správní orgán ještě nebude dovozovat ztrátu dobré víry studenta, bude považovat spojení dvou ročníků do jednoho a celkové zkrácení studia z pěti let na tři roky. Pod touto hranicí považuje správní orgán porušení zákona, vnitřních předpisů vysoké školy i studijního plánu za natolik flagrantní, že nikdo nemohl být v dobré víře, že studuje řádně.

Správní orgán stanovuje tuto hranici s vědomím, že podle studijního a zkušebního řádu je nejzazší obecně přijatelnou hranicí zkrácení pětiletého magisterského studia doba čtyř let, neboť stanovených 300 kreditů lze splnit při každoročním zápisu maximálního počtu 75 kreditů nejdříve za čtyři roky. Na druhou stranu z hlediska dobré víry studenta je pravdou, že k pochybení došlo i na straně bývalých vedení Fakulty právnické, neboť rychlejší studium neměla studentům vůbec umožnit. Hranici tří let proto správní orgán stanovil jako projev benevolence vůči svým studentům při posuzování jejich vad studia v minulosti, ale do budoucna se již možnost absolvování magisterského studia během pouhých tří let nebude opakovat. Zdůrazňuje se přitom, že samotná doba studia není nikdy jediným rozhodujícím kritériem, ale výsledek správního řízení je podmíněn vždy zhodnocením všech důkazů, a to jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech.

K nepřiměřeně krátké době studia správní orgán dodává, že podle jeho názoru nelze tyto výhrady odbyť ani tím, pokud by měl student zapsány všechny zápočty a zkoušky. Věcná náplň a celková úroveň vysokoškolského studia v magisterském studijním programu není dána pouze získáním stanovené sumy zápočtů a zkoušek, ale též dodržením studijního plánu,

tj. určité skladby, charakteru a časové i obsahové posloupnosti jednotlivých studijních předmětů a formy jejich studia. Tyto podmínky vyplývají jak zákona (§ 44 odst. 1 – 3 zákona o vysokých školách), tak i z udělení akreditace studijního programu a z vnitřních předpisů vysoké školy (čl. 4 odst. 5 SZŘ ZČU) a není možné je pod hranicí tří let splnit. Proto není možné pod hranicí tří let řádně ukončit vysokoškolské studium v žádném magisterském studijním programu na Západočeské univerzitě v Plzni, nejde-li o výjimky vyvolané např. řádným uznáním částí jiného studia.

Za formální vady, z nichž samotných nebude správní orgán ještě dovozovat ztrátu dobré víry studentů, jsou např. konání zkoušek mimo stanovené termíny a mimo stanovené komise či drobné manipulace a vady při přijímání ke studiu a při rozhodování v průběhu studia, zejména častá a ničím neodůvodněná rozhodnutí o spojování ročníků studia, přijímání do vyšších ročníků studia či povolování individuálních studijních plánů. Jde o rozhodnutí, která často vykazují rysy libovůle odpovědných funkcionářů bývalého vedení Fakulty právnické, neboť neměla oporu ani ve vnitřních předpisech vysoké školy ani v přiměřených věcných důvodech. Tím, že z jednotlivého výskytu těchto vad nebude automaticky dovozována ztráta dobré víry studentů, nemá být vyjádřeno, že se snad o vady nejedná. Jde o vady, které neměly nastat a které měly v mnoha případech zabránit řádnému ukončení studia a vydání vysokoškolského diplomu.

Pokud však již k úřednímu osvědčení řádného ukončení studia formou vydání diplomu došlo, jsou podmínky pro zrušení diplomu stanoveny platným právem přísněji, než pro jeho vydání. Právní úprava stavějící na kritériu dobré víry je přirozená, neboť zajisté nelze v demokratickém právním státě připustit postih osob, které vycházejí z dobré víry v zákonnost a správnost postupu orgánu veřejné moci, za vady, které zavinil výhradně orgán veřejné moci a dotčená osoba si jich nebyla ani vědoma. Naopak postih dotčených osob bude nejen přípustný, ale dokonce nutný tam, kde se na vadách buď přímo podílely (např. nesložením zkoušek, neodevzdáním diplomové práce apod.) nebo o nich přinejmenším musely vědět a využívaly je ve vlastní prospěch (např. extrémně krátká doba studia přičítící se výslovnému ustanovení zákona o vysokých školách i studijnímu a zkušebnímu řádu).

Posuzování proporcionality

Pokud jde o test proporcionality mezi újmou vzniklou dotčené osobě případným zrušením diplomu a újmou veřejnému zájmu při jeho ponechání, který je druhou podmínkou pro možnost zrušení vysokoškolského diplomu podle § 94 odst. 4 správního řádu, platí zde obdobně, co bylo řečeno shora o rozdílu vad věcných a formálních.

V situaci, kdy absolvent obsahově splnil všechny studijní povinnosti, které po něm byly vyžadovány, ale jeho studium bylo zatíženo formálními vadami, které nezavinil a o nichž nemusel vědět, jeví se jeho postižení cestou zrušení diplomu jako neproporcionálně přísné a veřejnému zájmu nic podstatného nepřinášející. Ponecháním vysokoškolského titulu magistr nedojde v takovém případě k újmě na právech žádné jiné osoby a veřejný zájem nebude podle názoru správního orgánu dotčen žádným konkrétním způsobem nad rámec obecného požadavku na dodržování stanovených pravidel.

Podle názoru správního orgánu není základním smyslem očisty Fakulty právnické ZČU v Plzni postih bývalých studentů, u nichž panují určité pochybnosti, za každou cenu, ale pojmenování těchto pochybností a označení a potrestání jejich skutečných viníků (organizátorů) a vytvoření takových podmínek studia, které do budoucna znemožní opakování

těchto tragických excesů a navrátí Západočeské univerzitě v Plzni a zejména její Fakultě právní reputaci a postavení, které má jako vysoká škola podle § 1 zákona o vysokých školách mít. K individuálnímu postihu absolventů studia bude docházet pouze v případech, kdy jsou nesrovnalosti a obsahové nedostatky jejich studia natolik zjevné, že si jich museli být sami vědomi, takže se stali jejich vědomými spolupachateli a dobrou víru museli nutně ztratit.

Pokud student studijní povinnosti magisterského studia v oboru právo obsahově nesplnil, příp. je ze všech okolností zjevné, že je ani při nejlepší vůli splnit nemohl, je nepochybně ve veřejném zájmu mu osvědčení o řádném ukončení magisterského studia v oboru právo a o získání vysokoškolského titulu magistr zrušit. Veřejný zájem na zrušení vysokoškolského diplomu magistr (práv) lze dokonce považovat za intenzivnější, než v případě jiných titulů (např. titulu bakalář, ale i titulů doktor práv ve zkratce JUDr. či vědeckého titulu doktor ve zkratce „Ph. D.“), neboť úspěšně dokončené vysokoškolské studium v magisterském studijním programu v oboru právo je zákonným předpokladem pro výkon mnoha profesí, u nichž je nezbytností garantovat, že příslušná osoba skutečně požadované vzdělání získala. Jmenovitě lze zmínit funkci soudce a funkci státního zástupce, ale i funkci soudního exekutora a notáře, při nichž dochází k autoritativnímu uplatňování veřejné moci a k rozhodování o právech a povinnostech třetích osob. Garance řádného právního vzdělání se týká i podmínek pro výkon advokacie a některých dalších aktivit. Tato garance je nezbytností jak ve veřejném zájmu, tak i v zájmu konkrétních třetích osob, jichž by se mohly aktivity příslušné osoby týkat.

Z uvedených důvodů bude Západočeská univerzita v Plzni přistupovat k rušení vysokoškolských diplomů magistr (práv) přísněji, než u diplomů bakalář (Bc.), doktor práv (JUDr.) a doktor (Ph.D.), neboť se cítí povinná nejen napravit svá vlastní dřívější pochybení, ale i chránit společnost.

Správní orgán uzavírá, že o zrušení vysokoškolského diplomu magistr (práv) rozhodne vždy, pokud se v řízení prokáže kumulace více vad, z nichž nejméně jedna je těžkou vadou mající vliv na obsahovou stránku studia, již si musel být student při běžné obezřetnosti vědom a dobrou víru tak musel nutně ztratit.

V.

Vypořádání námitek

K uplatněným námitkám dotčené osoby správní orgán sděluje, že se s nimi argumentačně vypořádal již shora, a proto zde pouze shrnuje, že:

- Západočeská univerzita je správním orgánem, který běžně rozhoduje ve správním řízení podle zákona o vysokých školách a podle správního řádu,
- vysokoškolský diplom je osvědčením, které potvrzuje úspěšné absolvování studijního programu v příslušném studijním oboru a získání vysokoškolského diplomu,
- řízení o zrušení Vašeho diplomu je vedeno povinností uloženou zákonem, neboť osvědčení, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, je podle § 156 odst. 2 správního řádu povinen zrušit správní orgán, který je vydal,
- Vašemu návrhu na zastavení řízení se pro nedůvodnost nevyhovuje.

VI.

Závěrečné hodnocení

Na základě shora popsaných úvah a právních předpisů přistoupila Západočeská univerzita v Plzni k věcnému hodnocení podmínek pro získání, resp. zrušení Vašeho vysokoškolského diplomu.

Ve Vašem případě bylo v řízení jednoznačně prokázáno listinami založenými ve Vašem spisu, že:

1. Doba Vašeho magisterského studia činila pouze cca 7 měsíců. Podle dokumentů Západočeské univerzity v Plzni založených ve Vašem spise bylo rozhodnutí o Vašem přijetí ke studiu vydáno dne 26. 10. 2004 a Váš vysokoškolský diplom magistr (Mgr.) dne 31. 5. 2005.

Dobu trvání Vašeho vysokoškolského studia hodnotí správní orgán jako těžkou věcnou vadu, která se přičítá § 46 odst. 2 zákona o vysokých školách, ustanovením studijního a zkušebního řádu Západočeské univerzity v Plzni i studijnímu plánu řádného studia na Fakultě právnické. Doba trvání Vašeho studia (odůvodněná navíc Vašim pracovním vytížením) neumožňuje absolvování věcného obsahu magisterského studijního programu v oboru právo na Fakultě právnické a nutně rozvrací Vaši dobrou víru, že jste studoval řádně, neboť jste nemohl očekávat, že se stanete absolventem magisterského studijního programu na Fakultě právnické za téměř desetinu doby, než je standardní doba stanovená zákonem.

2. Ničím neodůvodněným rozhodnutím bývalého děkana Fakulty právnické JUDr. Milana Kindla, CSc. zn. DFPR-SO 1251/2004 ze dne 26. 10. 2004 jste byl mimo řádné přijímací řízení přijat k vysokoškolskému studiu na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni do pětiletého magisterského studia oboru právo od akademického roku 2004/2005, a to poté, co Vám bylo rozhodnutím zn. DFPR 289/2002 ze dne 31. 1. 2002 ukončeno studium na Fakultě právnické z důvodu nesplnění Vašich studijních povinností z I. ročníku a nezapsání do II. ročníku.

Způsob Vašeho přijetí ke studiu na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni hodnotí správní orgán jako nestandardní a pochybný, přičítá se zásadě rovnosti při přijímání uchazečů o studium, nicméně jde převážně o vady formální, z nichž nelze bez dalšího dovozovat obsahové nedostatky Vašeho studia.

3. Rozhodnutím bývalého děkana Fakulty právnické JUDr. Milana Kindla, CSc. zn. DFPR-SO 79/2005 ze dne 2. 2. 2005 jste byl po Vašem opakovaném přijetí ke studiu zařazen přímo do V. ročníku studia a bylo Vám uloženo vykonat již jen státní závěrečné zkoušky, aniž byste měl splněny či Vám byly uznány povinnosti předchozího studia. Z přehledů o vykonaných zkouškách z Vašeho předchozího studia vyplývá, že jste získal pouze 8 kreditů z povinných předmětů 1. ročníku, 19 kreditů z povinných předmětů 2. ročníku a 4 kredity mimo studijní plán (konkrétně dne 2. 5. 2000 zkoušku ze sociologie, dne 9. 5. 2000 zkoušku ze základů psychologie, dne 15. 12. 2000 zápočet z ústavního práva 1, dne 18. 12. 2001 zápočet ze římského práva 2, aniž byste měl zápočet ze římského práva 1, dne 19. 12. 2001 zápočet z českých a československých právních dějin 1, dne 15. 1. 2002 zápočet z teorie práva 3, aniž byste měl zápočet z teorie práva 1 a 2).

Obsah Vašeho vysokoškolského studia hodnotí správní orgán jako těžkou věcnou vadu, neboť jste většinu studijních povinností podle studijního plánu vůbec nesplnil.

Nesplnil jste žádné studijní povinnosti za 3., 4. a 5. ročník a většinu studijních povinností za 1. a 2. ročník, z povinných předmětů konkrétně zápočet z obecných dějin státu a práva 1, zápočet z teorie práva 1, zápočet ze státovědy, zkoušku ze základů filosofie, zápočet z českých a československých právních dějin 2, zkoušku z obecných dějin státu a práva 2, zápočet ze římského práva 1, zkoušku z teorie práva 2, zkoušku z ústavního práva 2, zápočet ze základů ekonomie 1, zkoušku ze základů ekonomie 2, zápočet z občanského práva hmotného 1, zápočet z pracovního práva 1, zkoušku z práva sociálního zabezpečení a zápočet ze správního práva 1. Zjištěné výsledky prokazují, že jste doposud nesplnil povinnosti studenta podle § 63 odst. 1, 2 zákona o vysokých školách a podle studijního a zkušebního řádu Západočeské univerzity v Plzni a studijnímu plánu řádného studia na Fakultě právnické v magisterském studijním programu v oboru právo, což vylučuje řádné dokončení Vašeho studia a získání vysokoškolského titulu magistr.

4. Ve Vašem spise je založen protokol o státní závěrečné zkoušce, který uvádí, že jste dne 20. 10. 2001 složil 1. státní soubornou zkoušku z předmětů české a československé právní dějiny, římské právo a teorie práva, dne 24. 5. 2005 jste složil 2. státní soubornou zkoušku z předmětů správní právo a trestní právo a dne 30. 5. 2005 jste složil 3. státní soubornou zkoušku z předmětů občanské právo hmotné, občanské právo procesní a obchodní právo.

Protokol o složení Vašich státních závěrečných zkoušek hodnotí správní orgán jako krajně nedůvěryhodné a pochybné. Pokud byste skutečně dne 20. 10. 2001 úspěšně složil 1. státní soubornou zkoušku, nebyl by žádný důvod pro vydání rozhodnutí zn. DFPR 289/2002 ze dne 31. 1. 2002 o ukončení Vašeho studia z důvodu nesplnění studijních povinností. Vaši 2. a 3. státní soubornou zkoušku jste podle protokolu složil během 6 dnů, což je samo o sobě téměř nemožné, tím spíše ve vašem případě, kdy jste byl přijat přímo do V. ročníku, aniž byste předměty, z nichž se 2. a 3. státní souborná zkouška skládala, vůbec absolvoval. Navíc v termínech, kdy se měly údajně dle Všeho protokolu konat Vaše státní souborné zkoušky, žádné oficiální zkušební komise podle vyhlášek děkana o termínech a složení zkušebních komisí nezasedaly. Tyto pochybnosti dále zvyšuje fakt, že údajní členové Vašich zkušebních komisí nejsou nikde čitelně uvedeni a jejich podpisy jsou zcela nečitelné, je zde důvodné podezření, že jde o padělek.

5. V univerzitní knihovně chybí Vaše diplomová práce, kterou jste měl vypracovat na téma „XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX“ pod vedením JUDr. Daniela Teleckého.

Absenci Vaší diplomové práce i jejích posudků hodnotí správní orgán jako těžkou věcnou vadu, která brání řádnému dokončení Vašeho studia a získání vysokoškolského titulu magistr.

Západočeská univerzita v Plzni shledala provedeným dokazováním takovou kumulaci formálních i věcných nedostatků ve Vašem studiu, které prokazují, že jste dosud nemohl řádně ukončit vysokoškolské studium v magisterském studijním programu v oboru právo na Fakultě právnické a stát se jejím absolventem a získat akademický titul magistr ve zkratce Mgr.

Vysokoškolský diplom č. ZČU*015425 ze dne 31. května 2005, kterým Vám bylo osvědčeno řádné ukončení studia v magisterském studijním programu M6805 Právo a právní věda, ve studijním oboru 6805T003 Právo na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni a získání akademického titulu "magistr", ve zkratce "Mgr." uváděné před jménem, byl vydán v rozporu s ustanovením § 44, § 46, § 55, § 57 odst. 4 a § 63 odst. 2 zákona o vysokých školách, a proto jej Západočeská univerzita v Plzni podle § 156 odst. 2 správního řádu usnesením zrušila s tím, že účinky tohoto usnesení nastávají podle § 156 odst. 2 správního řádu od počátku, tj. dnem vydání zrušovaného vysokoškolského diplomu.

Protože doposud nedošlo k ukončení Vašeho studia jeho absolvováním podle § 55 zákona o vysokých školách, ale ani žádným z jiných důvodů podle § 56 zákona o vysokých školách, zůstáváte nadále studentem Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni v magisterském studijním programu v oboru právo. O Vašem dalším působení rozhodne děkan Fakulty právnické v souladu se zákonem o vysokých školách, studijním a zkušebním řádem Západočeské univerzity v Plzni a vnitřními předpisy Fakulty právnické. Pokud máte o pokračování ve studiu zájem, kontaktujte studijní oddělení Fakulty právnické. Pokud nemáte o pokračování ve studiu zájem, můžete jej zanechat písemným prohlášením podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o vysokých školách.

Poučení:

Proti tomuto usnesení se nelze odvolat.

doc. Ing. Josef Průša, CSc.
rektor
Západočeské univerzity v Plzni

Za správnost:
Mgr. František Korbel, Ph. D.
katedra správního práva Fakulty právnické ZČU v Plzni